...rdag, 25 October 1941 DAGBLAD 58ste Jaargang, No. 3435

AMIGOE DI CURAÇAO

...handel Bethencourt. Tel. 1919. ...dres voor alle soort ...toorbehoeften.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags). Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel: fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG Spreekuur 16—18 uur. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc. 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y. Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

...nox vreest botsing binnen 24 uur.

...itse doorbraken baren onrust.

...Poorten legercommandant in Indië benoemd.

...OTSING IN HET OOSTEN ...S ONVERMIJDELIJK.

...retaris van Marine Knox zeide, ...botsing in het Verre Oosten ...s onvermijdelijk is. Gelijk ...og in een gedeelte van de „Dagblad Amigoe di Cu... worden opgenomen.

...situatie in het Verre Oosten ...gespannen", deelde Knox me... een groep van scheeps- en am...fabrikanten. „Wij zijn er van ...d, dat de Japanners niet van ... hun plannen voor expansie op ... Indien zij die koers volgen ...otsing daar onvermijdelijk. Het ...nen gebeuren binnen 24 uur. ...zeide, dat hij juist weggesneld ... een conferentie (hij zeide niet ...ien), waarbij de Britse en Rus... benodigdheden voor oorlogsma... werden beklemtoond als quaes... grote urgentie.

...ox verklaarde, dat de fabrikanten, ... de directeuren van marinewer... geen gelegenheid moeten laten ...ijgaan om de productie te ver...n.

...raan voegde hij toe: „Het in de ...houden van het Russische leger ... de meest belangrijke dingen ... deze oorlog moeten doen." ...zeide: „Er zijn juist drie manieren ...raden te verkrijgen: Over de ...lantische Oceaan naar de ...ijke IJszeehaven Archangel; ... Stille Oceaan naar de haven ...Verre Oosten Vladivostok en ...datlantische Oceaan en rond ...naar Perzië."

...zeide, dat de route via Archan... ...este is van de drie, niettegen... grote moeilijkheden welke ont... tengevolge van de ligging in het Noorden. De haven kan slechts ...sbrekers worden opengehouden en betekent, dat de zich langzaam bewegende voorraadschepen ee... ...kelijk doelwit vormen voor de ...bommenwerpers, die de haven ...kunnen bereiken. Bovendien biedt ...ngel slechts beperkte transport...heden.

...route over Vladivostok maakt ...rtdurend vervoer twijfelachtig ...bovendien niet worden gelijk...aan die via Archangel ... derde route door Perzië komt ...zeereis van 12.000 mijl. Knox ..., dat zelfs wanneer de voorraden ...afgeleverd grote moeilijkhe... ...ontstaan om deze naar het ...nd te vervoeren en dat het ...zou zijn spoorwegfaciliteiten ... land te bouwen. De verte...digers van 7 scheepswerven ...ndelsmaatschappijen bevonden ... het kantoor van Knox toen ...de bekendmaking deed omtrent ...standen in het Oosten.

...sprak op gedempte toon doch ...en drong bij zijn toehoorders ...de noodzaak om „wonderen" ... de productie van ammunitie. ...genheid voor de bijeenkomst ...het aanbieden van beloningen ...muntendheid in de productie. ...gton, (AP) 24.10).

...N TWIJFELT AAN DE ...IJKHEID VAN DE V.S.

...s Domei zouden waarnemers ...gezegd, dat het succes van de ...delingen tussen Japan en de ... Staten thans geheel af... ... de eerlijke houding van de ... Staten en dat Japan eraan ... of de Verenigde Staten eerlijk ...dezelfde radio-uitzending zeide ... dat volgens dezelfde bronnen ... was verslechterd als resul... ... economische druk met in... ...het bevriezen der Japanse ...

...arnemers zeiden, dat de aan... ...door de Verenigde Staten van ...Generaal Tojo's politiek voor ...gen van de oorlog in China ...gen van een welvaartssfeer ...Azië een meest belangrijke ...zijn om de donkere wolken, ...gen boven de Japans... ...nse relaties, weg te vagen.

Hieraan voegde het commentaar toe: „De Japanse Regering en het Japanse volk betwijfelen het ten zeerste of de Verenigde Staten de eerlijke bedoeling hebben om te onderhandelen over de problemen in de Stille Oceaan met het oog op het ABCD front tegen Japan. (De ABCD-mogendheden zijn de Verenigde Staten, Groot-Brittanië, China en Nederland; in het Engels: American, British, Chinese, Dutch).

Domei zeide: „De waarnemers verklaarden, dat thans de tijd gekomen is voor de Verenigde Staten om de verklaring van den Minister van Buitenlandse Zaken Shigenori Togo — in een speech van kort geleden — te waarderen, dat Japan opstaat om zich te beschermen wanneer de omstandigheden zich voordoen die zijn bestaan bedreigen en de eer van het Japanse Imperium besmeuren." (Tokio, (AP) 24.10).

DUITSLAND BEANTWOORDDE EEN U.S.A.-PROTEST NIET.

Bij het antwoorden op een vraag bij een persconferentie zeide Hull, dat de Verenigde Staten geen antwoord ontvingen van Duitsland op het protest voor het tot zinken brengen van de „Robin Moor" door een duikboot in de Zuidatlantische Oceaan op 21 Mei. Het State Department had gezegd, dat het protest vervat was in de boodschap van Roosevelt aan het Congres betreffende de „Robin Moor" en dat een afschrift van de boodschap werd gezonden naar de Duitse Ambassade. Verder bevestigde Hull, dat een formele vordering voor de schade tot een niet genoemd bedrag door de diplomatieke kanalen was overgelegd aan de Duitse Regering. (Washington, (AP) 24.10).

PROGRAM VOOR TANKPRODUCTIE IN DE V.S. VERDUBBELD.

Met het verzwijgen van alle cijfers maakte Roosevelt bekend, dat het Noordamerikaans program voor de productie van tanks voor de strijdkrachten der Verenigde Staten direct ongeveer verdubbeld zal worden.

Roosevelt deelde bij een persconferentie mede, dat de voorgenomen uitbreiding deel uitmaakt van de algemene herziening van het defensiebeeld. Hij zeide echter, dat de rest daarvan niet eerder gereed zou zijn dan laat in de herfst of misschien wanneer het Congres voor een nieuwe zitting bijeenkomt in Januari.

Roosevelt wilde niet zeggen wat het huidige program vereiste of waarin de stijging zou voorzien. Naar hij verklaarde zou dat juist de inlichting zijn, die de as gaarne zou hebben. Hij zeide echter, dat het vele duizenden tanks meer omvat alsmede zekere soorten geschut, die daarbij behoren.

Roosevelt zeide, dat de voornaamste reden voor de beslissing om een geweldige stijging in de tankproductie te maken, voortkwam in de ondervinding in het gebruik van tanks in Noord-Afrika het vorig jaar. Roosevelt herinnerde eraan, dat William S. Knudsen, directeur van het Bureau voor Productie-leiding, het doel genoemd had van 2000 middelzware tanks per maand. Roosevelt zeide echter, dat het nieuwe program dit cijfer voorbijstreefde.

In antwoord op een vraag of het plan bestond om de productie van zware bommenwerpers ook te verdubbelen, zeide hij, dat de nazies deze inlichting eveneens graag zouden hebben. (Washington, (AP) 24.10).

DE „KEARNY" ERNSTIG BESCHADIGD.

Roosevelt zeide, dat de torpedojager „Kearny", die verleden week nabij IJsland door een nazie-duikboot werd getorpedeerd, ernstig beschadigd is. Hij voegde hieraan toe, dat — hoewel bizonderheden van de aanval binnen komen — de meeste van technische aard zijn en er niets van is, dat hij thans zou kunnen bespreken (Washington, (AP) 24.10).

DE NAZIES MOETEN OVER LANDMIJNEN.

Berichten zeiden, dat de Duitse troepen dichterbij Moskou hamerden over een gebied, dat bedekt is met landmijnen en barricaden op de straten van de dorpen, en het rijke industriële Donetzbekken in het Zuiden binnentrokken, terwijl de Russische verliezen stegen tot „talrijke millioenen".

Militaire bronnen, die gisteren zeiden, dat de Duitsers zich op 37 mijl van Moskou bevinden, namen aan, dat het beslissende uur voor de Sovjet-hoofdstad nabij was en zeiden, dat de verandering in het Rode commando een verklaring was van een militaire bankroet. De Duitse verslaggevers deelden echter mede hoe de Russen voortdurend verse troepen in de slag voor Moskou werpen en het Hoofdcommando had weinig te zeggen omtrent het gehele front.

Gemeld werd, dat de Russen gebouwen opbliezen om geschutsvelden te openen en dekkingen te vernielen, welke de oprukkende Duitsers zouden kunnen dienen. Een zegsman was niet in staat een bericht in Berlijn te bevestigen, dat sommige Duitse speerpunten van tanks de voorsteden van Moskou bereikten. Hij zeide echter, dat de situatie aan het gehele front aan het rijpen is. Langs het actieve front van 1200 kilometer: van het Ilmenmeer in het Noorden tot de zee van Azov, zijn de Duitse strijdkrachten in beweging, ofwel aanvallende ofwel achtervolgende. Het front is bewegelijk behalve bij Leningrad, dat in staat is van een volledig beleg. Het ongunstige weer hinderde de Duitse aanvallen, doch hield deze niet tegen.

Een zegsman zeide: „Bij deze phase zouden vriesweer of volmaakte wintertoestanden een hulp zijn voor de Duitsers doordat de oppervlakte hard zou worden voor het gemotoriseerde materiaal. Generaal Winter is niet langer in Russische dienst. Wij hebben hem niet nodig, doch zouden hem verwelkomen."

Bij Leningrad zeiden de Duitsers, dat Russische troepen onder dekking van kunstmatige mist poogden de rivier Neva over te steken, doch werden teruggeslagen. Dit werd genoemd: „Een nieuwe krachtige poging om te breken uit de Fins-Duitse ring van omsingelingswapenen." Militaire bronnen zeiden, dat duikbommenwerpers die stad voortdurend bestoken en de zware artillerie granaten stort op de Rode fortificaties.

In een lichte referte naar het Russische front zeide het Hoofdcommando, dat de Spaanse „blauwe divisie", welke met de as-legers vecht, een Russische tegenaanval in het Noorden afsloeg met het toebrengen van hevige verliezen en het nemen van honderden gevangenen. Verder werd gezegd, dat Duitse vliegtuigen een 6000 ton groot Russisch koopvaardijschip tot zinken hadden gebracht in de wateren van de Krim. Wat betreft de opmars naar het Donetz-bekken hadden de Duitsers weinig te zeggen. Het gezaghebbende commentaar van de „Dienst aus Deutschland" zeide slechts: „De bevrijding van het Donetz-bekken is onvermijdelijk." Toen hem gevraagd werd omtrent de verklaringen, dat de Sovjet-industrieën worden verplaatst naar Siberië om een lange oorlog voort te zetten, zeide de Duitse zegsman: „Dat is te ver weg en de hulp welke uit die hoek verwacht kan worden is te gering." (Berlijn, (AP) 24.10).

DUITSE OPMARS NAAR MOSKOU.

Duitse berichten deelden mede, dat de Rode legerleiding voortdurend verse troepen in de strijd werpt, teneinde de Duitse opmars naar de Russische hoofdstad tegen te houden. Alle soorten van Sovjet-eenheden werden ter verdediging van de stad gezonden. De Duitsers zeiden voorts, dat de Sovjetpoging om de opmars tot staan te brengen door middel van straatbarricaden en mijnen faalde.

Op de officieuze berichten die in Berlijn de ronde doen, als zouden de Duitsers reeds de voorsteden van Moskou genaderd zijn, zeide een gezaghebbende Duitse zegsman dit niet te kunnen bevestigen.

Een laat DNB-bulletin bevatte de mededeling, dat de Duitsers stuiten op straatbarricaden. Het nieuwsagentschap berichtte, dat de Russen gebouwen opblazen en ruim baan maken voor hun kanonnen. Het Oppercommando, hoewel zeer zwijgzaam over de land-operaties, berichtte dat de luchtmacht voortgaat met explosieve brandbommen te strooien op de hoofdstad. Op steeds grotere schaal worden de duikbommenwerpers in de strijd geworpen. (Berlijn, (AP) 24.10).

RUSLANDS VERDUN.

Ingelichte Britse bronnen deelden mede, dat sterke Duitse strijdkrachten hard slaan naar het Zuid-Oosten van Rusland en een zwakke plek zoeken waardoor zij haar aanval kunnen uitvoeren in de richting van de olierijke Caucasus.

Een bron zeide, dat de Russen Moskou veranderen in een nieuw Verdun voor de Duitsers, die het voortgaan steeds moeilijker vinden aan het centrale front. Hij zeide: „Twintig tegen een dat zij Moskou nooit zullen nemen in deze winter".

Van de Duitse berichten, dat hun strijdkrachten zich op minder dan 38 mijl van de hoofdstad bevinden, zeide hij: „Zij zullen de laatste 38 mijl de moeilijkste vinden". (Londen, (AP)).

Het nieuws van vandaag.

Het korte berichtje van Knox, dat gistermiddag binnenkwam en nog in een gedeelte van onze editie kon worden opgenomen, hield de gemoederen gespannen. Thans zijn er nadere berichten binnengekomen. Knox verklaarde in een conferentie, dat de toestand inderdaad uiterst gespannen is, maar dat men moet voortgaan om de Russische legers te laten vechten, zodat de as-mogendheden haar handen vol hebben. Japan, aldus Knox, zal zeker zijn expansie-plannen niet vaarwel zeggen, en daarom is een botsing thans onvermijdelijk. „Die zou reeds binnen 24 uren kunnen plaats vinden". Japan van zijn zijde twijfelt aan de eerlijkheid van de Verenigde Staten en de andere mogendheden — waaronder ons Indië —, die met de V. S. een groot geallieerd front in de Stille Oceaan hebben gevormd (blz. 1).

In Rusland zijn de guerilla's actief, geholpen door het slechte weer; in Zuid Europa zijn het de Tsjetniks, waarover op blz. 4 een artikel is geschreven. Eden heeft gezegd, dat er nog veel meer tanks aan Rusland moeten worden gegeven. (blz. 3). Intussen vervoeren de militaire treinen in Rusland nog steeds troepen naar het Westen en boeten de Duitsers met „talrijke millioenen" (Russische schatting) voor hun stoutmoedigheid om over de landmijnen naar Moskou op te trekken. (blz. 1). Vooral in het Zuiden is de toestand onrustbarend. De Duitsers hebben doorbraken geforceerd bij Rostov en zo schijnt het, dat deze sleutelstad ook eraan zal moeten geloven. Een bericht, dat Charkov is veroverd is niet bevestigd.

Een ander bericht zegt, dat Belgorod op 75 km ten Noord-Oosten hiervan eveneens door de Duitsers genomen is. (blz. 3). De regering in het corps diplomatique zitten in Kuibysjev. Ook de journalisten zijn daar gearriveerd. (blz. 3).

Mutaties vonden plaats in de fascistische organisaties in Italië (blz. 3).

Het Cabinet Pétain stemde voor maatregelen tegen aanslagen op Duitse soldaten (blz. 3).

De Heer H. ter Poorten, Chef van de Generale Staf in Nederlands Oost Indië, werd tot Legercommandant benoemd in de plaats van den overgeplaatsten Legercommandant Berenschot. (blz. 3).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De berichten van enkele dagen geleden maakten melding van de arrestatie van den deken van Den Haag, Mgr. Van der Tuyn, den Pastoor van de Franciscanen met enkele kapelaans en nog enige andere Franciscanen. Steeds neemt het aantal door de Nazies gevangen geestelijken toe. Bij de meer dan duizend Poolse priesters, de honderden Duitse, Franse en Tsjechische komen ook steeds meer Nederlandse aan God het offer brengen van hun martelingen in Duitse gevangen- en concentratiekampen.

Met welke methoden dergelijke gevangennemingen worden uitgevoerd, leren we uit een aantal documenten, die over de Duitse grenzen zijn gekomen, en waarin niemand minder dan de moedige Clemens August, Graaf von Galen, bisschop van Münster optreedt tegen de Nazie-Gestapo-methoden. Deze documenten bestaan uit een preek gehouden in de St. Lambertuskerk te Münster en uit een aantal brieven van Mgr. Von Galen en den chef van de Rijkskanselarij Dr. Lammers.

„Reeds meermalen en nog onlangs weer", zo zeide de Bisschop in zijn toespraak, „hebben we vernomen hoe door de Gestapo hoogstaande en door eenieder gerespecteerde Duitsers worden gevangen genomen, van hun vrijheid beroofd, geïnterneerd of verbannen, zonder enige vorm van proces of zonder dat zij zich kunnen verdedigen. In de laatste weken zijn twee kanunniken van ons kapittel, uit hun huizen gesleurd door de Gestapo en gevangen weggevoerd ver van hier.

Op mijn protest hierover bij den Rijkskanselier, ontving ik totaal geen antwoord. En toch heb ik door een telefonisch gesprek van iemand, nauw met de Gestapo verbonden, gehoord, dat men tegen deze kanunniken geen enkel vermoeden of geen enkele aanklacht heeft voor een strafbaar feit. En zonder dat zij zich zelfs maar hebben kunnen verdedigen zijn zij gevangen gezet."

Bisschop Von Galen voegde daaraan toe, dat deze kanunniken gestraft werden, „omdat ik iets gedaan heb wat niet de goedkeuring van de Rijksregering kon wegdragen."

„Bij het aanvullen van vier vacatures in het kapittel gedurende de laatste twee jaren, deelde de regering mij mede, dat in drie instanties de benoemden geen personæ gratæ waren. Doch omdat volgens de termen van het Duitse concordaat van 1929, het recht van oppositie van de zijde van het Gouvernement was uitgesloten, handhaafde ik in twee van de vier instanties mijn benoeming.

Waarom brachten ze nu mij niet voor de rechtbank? Ik ben ervan overtuigd, dat geen enkele onafhankelijke Duitse rechtbank mij zou hebben kunnen veroordelen."

De volgende dag telegrafeerde Mgr. Von Galen een protest naar Dr. Lammers, den Rijksminister, tegen de confiscaties van kloosters in zijn bisdom. „De inwoners Duitse mannen en vrouwen zonder blaam, eervolle leden van Duitse families, waarvan de leden strijden als soldaten aan het front", zo zeide hij, „worden beroofd van hun huizen en eigendommen en de straat opgedreven." En hij vroeg aan den Führer, als een zaak van recht, tot bescherming van het front in het binnenland, en als bescherming van recht en goed der Duitsers om bescherming tegen de willekeur der Gestapo en de roverijen van het plaatselijk bestuur.

Maar in antwoord hierop ontving de Bisschop een antwoord, dat zijn brief was doorgestuurd naar het hoofd van de S.S., den heer Himmler.

In antwoord hierop zeide de Bisschop, dat hij juist tegen dezen Herr Himmler bescherming had gezocht bij den Führer. Wanneer dus deze Himmler juist over mijn protest moet oordelen, dan is het wel duidelijk en klaar, dat de terreur over onze burgers en mensen als een verschrikkelijk last wel zal blijven voortwoeden.

„Ik weet wel", zo gaat de Bisschop voort, „dat de Führer zo bezet is met werkzaamheden in de buitenlandse politiek, dat hij niet op alle petities van het volk acht kan slaan. Ik heb echter jammer genoeg hieraan niet gedacht bij mijn keuze indertijd voor Adolf Hitler als Kanselier en president van het Rijk. Ik weet ook, dat Adolf Hitler geen God is, die aan alles denken kan, maar, zo voegt hij eraan toe, wanneer het vele werk voor den verantwoordelijken Führer zo overstelpend is, dat de geheime politie maar haar gang kan gaan en het achterfront van het Duitse volk kan vernietigen, dat er onder de huidige wetten geen veiligheid meer bestaat, dat vertrouwen in het nationale Gouvernement wordt stuk gemaakt, dan moet hij als Bisschop en Duitser zijn stem als protest luid daartegen verheffen.

Bisschop Von Galen zeide in zijn rede in de St. Lambertuskerk, dat hij ervan overtuigd is, dat men hem ook naar een concentratiekamp zal overbrengen, en „omdat ik dan niet meer luid zal kunnen spreken, wil ik vandaag openlijk mijn protest uiten tegen de huidige toestand, daar het mijn vaste overtuiging, is, dat de houding van de huidige regering ongeluk brengt over ons volk en vernietiging van het Duitse land.

De plicht van zijn Bisschoppelijk ambt om de morele orde te verdedigen en de verplichtingen van mijn eed, welke ik voor God en het Rijk zwoer, dat ik naar mijn krachten zou trachten te voorkomen ieder ongeluk, dat de Duitse Staat zou bedreigen, noodzaken mij tegenover de handelingen der Gestapo mij sterkste protesten uit te spreken.

Nederland.

MR. DIRK FOCK HERDACHT.

Jhr. Mr. F. Beelaarts van Blokland sprak gisteren voor "Radio Oranje ter ere van de nagedachtenis van Mr. Dirk Fock: „wanneer wij nu, bij zijn verscheiden, zijn verdiensten nagaan, dan blijkt dat er weinig Nederlanders van zijn generatie zijn die ons land in zo vele zo eervolle betrekkingen hebben gediend. Nu terwijl de Duitse bezetter met wreed en ruw geweld alle idealen vertrapt waaraan Fock zijn leven heeft gewijd is hij de eeuwige rust ingegaan. Bij alle dankbaarheid, die ons vervult, wanneer wij dit rijke meer dan tachtigjarige leven overzien dringt toch ook bij dit verscheiden droefenis naar voren dat hij niet meer de herrijzenis van zijn geliefd vaderland mocht beleven. Het staat bij ons vast dat zijn sterke geest nooit aan deze herrijzenis heeft getwijfeld. Ik noge ook namens H. M. 's regering een laatste groet brengen aan den overledene en zijn nabestaanden verzekeren dat de herinnering aan den dode onder ons zal blijven leven en ons zal sterken in zware strijd. Dirk Fock, rust in vrede".

NEDERLANDSE RECHTSPRAAK VOOR ZEELIEDEN IN ENGELAND.

Thans is verschenen het Nederlandse Staatsblad No. 677 bevattende een Koninklijk Besluit, waarbij zes Nederlandse rechtbanken in Groot-Brittannië worden ingesteld voor de duur van de oorlog ter behandeling van strafzaken tegen personeel der Nederlandse koopvaardijvloot. De Gouvernementspersdienst ontving van officiële zijde de volgende verklaring hierover: een van de geringe problemen van de oorlog was, dat een geallieerd zeeman, die een strafbare daad verrichtte aan boord van zijn schip niet voor den rechter kon worden gebracht, omdat zijn land bezet was en zijn schip, wanneer het eenmaal in volle zee was, niet kon worden bereikt door de jurisdictie van de Britse rechtspraak, die niet verder reikt dan de Britse territoriale wateren.

Het was weliswaar mogelijk voor de geallieerde landen die vrije gebiedsdelen bezitten delinquenten voor rechtsdoening daarheen te brengen, doch deze procedure ware ongewenst en omslachtig.

De situatie eiste speciale wetgeving. De „Allied Powers Maritime Court Act of 1941" nu (tot stand gekomen in Mei jl.) stelt de geallieerde regeringen in staat haar eigen rechtbanken te stichten in Groot-Brittannië, die zich zullen kunnen bezighouden met strafbare daden gepleegd tegen de nationale wet en met inbreuken op de wet betreffende verplichte dienst van schepelingen aan boord van koopvaardijschepen, begaan in volle zee.

Deze wet voorziet in bijkomstige bepalingen, die alle onder superieur der Britse autoriteiten staan, doch laat de rechtelijke procedure geheel over de betrokken geallieerde regeringen. Het Nederlandse K.B., dat de 15e dezer in werking is getreden, is een compromis tussen de noodmaatregelen, die door de oorlogvoering vereist, alsmede de eis van snelle rechtspraak aan de eerste kant en een systeem van rechten voor en verplichtingen van den verdachte aan de andere zijde. Indien nieuwe feiten zich voordoen, kan een nieuwe behandeling worden bevolen en het recht van gratie blijft onaangetast bestaan.

Er komen één gerechtshof in Londen en zes rechtbanken, respectievelijk te New Castle on Tyne, Glasgow, Liverpool, Cardiff, Londen en Fleetwood. Voor het hof komen de zware vergrijpen, het bestaat uit drie leden. De rechtbanken hebben één rechter. Hof en rechtbanken hebben een lid van de staande magistratuur en voorzieningen zijn getroffen, opdat ieder verdachte zich van rechtskundige bijstand kan voorzien.

Behoudens enkele geringe wijzigingen zal de Nederlandse strafprocedure worden gevolgd.

ZIJ STAAN IN HOOG AANZIEN.

Een Britse Raf-„intelligence" officier schrijft in de Londense „Times" (van 15 October) van het Nederlandse aandeel in de geallieerde strijd. Hij vertelt, dat er een complete Nederlands vliegeskader is, gevormd uit de Nederlandse marine-luchtvaartdienst geheel door Nederlandse officieren-vliegers geleid en geoefend; terwijl het luchtpersoneel helemaal Nederlands is, is het grondpersoneel voor 95 procent Nederlands.

Een Engelse Raf-officier is bij het Nederlandse eskader gedetacheerd. In het artikel heet het verder: „.... gedurende de laatste maanden heb ik de eer en het voorrecht gehad deze officierspost te mogen bezetten en ik kan diepe bewondering tot uiting brengen voor de „fighting spirit" en de voortreffelijke geest van deze Nederlanders. Zij doen hun moeilijk en verantwoordelijk werk met goede moed, en grote energie en staan zowel bij hun Britse Collega's als bij de bevolking bizonder hoog in aanzien.

JUBILEUM E. W. OSTREIG.

1 September as. herdacht de Heer E. W. Ostreig, lid van de Redactiestaf van Aneta, zijn zilveren jubileum als journalist. De jubilaris is een van de weinige R.K. journalisten in Indië en werkte o.a. mede aan opbouw van het r.k. weekblad „De Weg". Zijn jarenlange ervaring, zijn geestdrift voor zijn vak en biezonder zijn grote bereidwilligheid hebben een onschatbaar aandeel gehad in het tot stand komen van de resultaten van dit blad.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

Een man uit Monnikendam die juist vier maanden in de gevangenis had gezeten, omdat hij „verrader" tegen den verrader had geroepen, kwam een uur na zijn vrijlating terug omdat hij weer „verrader" had geroepen.

— De teraardebestelling van **Mr. D. Fock** heeft onder enorme belangstelling plaats gehad op de begraafplaats Nieuw Eik en Duinen te 's Gravenhage.

— Er is een Koninklijk Besluit verschenen, bepalende dat Nederlandse zeelieden die hun paspoort door vijandelijke actie of schipbreuk hebben verloren gratis een nieuw kunnen krijgen. Nederlandse militairen in actieve dienst en Nederlanders in regeringsdienst in het Verenigde Britse Koninkrijk behoeven bij aanschaffing of verlenging van paspoorten niets te betalen.

— Op een feestelijk Noenmaal te Semarang is een echte Nederlandse sigaar bij opbod verkocht voor het Van Galen fonds. Opbrengst: 1650 gulden.

— **Jan Fabricius**, de bekende Nederlandse (toneel) schrijver is zeventig jaar geworden. Hij woont in Deurne.

— De N. R. C. van 2 October deelt mede: „de internationale sport-relaties tussen de landen, die vriendschappelijke betrekkingen onderhouden", zijn hersteld. Lees: Tussen de landen, die door Duitsland worden onderdrukt (en de neutralen van Europa's vasteland).

— Voor hen, die tussen de dertien en twintig jaar zijn, is een extra boterrantsoen beschikbaar gesteld van 125 gram.

— Nederlandse motorboten hebben nu alle gasmotoren.

— Te Amsterdam wordt een tentoonstelling van oorlogs-schilderijen gehouden. Er hangen enige waterverfstukjes van de hand van Adolf Hitler. Het „Nationale" Dagblad is er geestdriftig over.

— **Mr. van Romondt** vice-president van de Haagse rechtbank is benoemd tot president van die rechtbank.

— **Dr. Weitjens**, rechter te Amsterdam, is benoemd tot Raadsheer in de Hode Raad der Nederlanden.

— Het bekende Lloyd-hotel in Amsterdam fungeert nu als gevangenis, voor trouwe Nederlandse patriotten.

— **Generaal-majoor Noothoven van Goor** (die in Engeland zijn dienst vervult) is bevorderd tot luitenant-generaal.

— Zes nieuwe Nederlandse officieren bij de Koninklijke Nederlandse Brigade in Engeland zijn beëdigd.

— In Wassenaar is overleden **Dr. P. van Andel**, officier van gezondheid 2e klasse (32 jaar) in Den Haag: **M. C. Pesch**, oud-theeplanter in Indië (65 jaar); te Nice: **W. C. Gerlach** (71 jaar).

BUITENLAND.

LONDEN WEET NOG VAN NIETS.

Gezaghebbende bronnen zeiden geen bevestiging te hebben van het Vichy-bericht, dat Britse en Vrije Franse troepen Frans Somaliland aanvielen. Ingelichte kringen zeiden van mening te zijn, dat het bericht door Vichy werd verspreid in een poging om de aandacht af te wenden van de repressailles tegen de schietpartijen in Frankrijk. De Britten hebben de kolonie reeds 3 maanden lang geblokkeerd en verzochten aan den Gouverneur van Somaliland om de vrouwen en kinderen te evacueren doch ontvingen geen antwoord. (Londen, (AP) 24.10).

50 AS-MENSEN DOOR TIJDBOM GEDOOD.

Roemeense militaire berichten deelden mede, dat 50 as-officieren en manschappen, waaronder de Roemeense Generaal Glogojeanu, gedood werden door de ontploffing van een tijdbom in Odessa.

2 Duitse marine-officieren bevinden zich onder de slachtoffers. Men gelooft, dat de anderen Roemenen zijn. De bom werd neergelegd nabij het vroegere hoofdkwartier van de politie vóór de havenstad veroverd werd (Bucaresti, (AP) 24.10).

NOG EEN FRANSMAN GEEXECUTEERD.

De Duitsers maakten bekend, dat zij gistermorgen nog een anderen Fransman hebben geëxecuteerd, die in de buurt van Bordeaux woonde. (Vichy, (AP) 24.10).

EEN ITALIAANSE HULPKRUISER TOT ZINKEN GEBRACHT.

Een communiqué van de Britse Admiraliteit luidt als volgt:

„Een Italiaanse hulpkruiser van de „Citta di Genova" klasse werd door een van onze duikboten in het centrum van de Middellandse Zee getorpedeerd. Na te zijn getroffen door een torpedo hield de hulpkruiser stil en men zag, dat een groot gat geblazen was in zijn zijde. Waarschijnlijk is het schip gezonken." De klasse van de „Citta di Genova" omvat schepen van 5.413 ton. (Londen, (AP) 24.10).

NAZIES VERLOREN GISTEREN 4000 MAN BIJ KALININ.

Tass berichtte, dat in de buurt van Kalinin de nazies gisteren bijna 4000 man verloren aan doden en gewonden. Verder werden 34 kanonnen en 190 trucks veroverd en 34 tanks vernield (Londen, (AP) 25.10).

De Kamer van Koophandel kwam bijeen.

Gisterenmorgen om 10 uur kwam de Kamer van Koophandel in vergadering bijeen, ter gelegenheid waarvan de Voorzitter, den Heer Haime J. Cohen Henriquez, sprak over de monetaire politiek van Curaçao. Met het voorstel van den Heer Henriquez om een telegram aan Hare Majesteit de Koningin te zenden — gelijk in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van gisteren opgenomen — stemden alle aanwezigen in.

Dit waren de Heren: **Philip Evertsz** (Secretaris der K.v.K.), **Gilberto Z. de Jongh, Christoffel S. Gorsira J. P. Ez., Izaak H. Capriles, Salomon A. L. Maduro, Julius H. Penha, H. E. Kiës, Willem F. G. Mensing en Jan Haayen.**

De speech.

Mijne heren,

Zoals u allen wel bekend, is de heer C. S. Corsira J. P. Ez. de eerste persoon geweest die met zijn brochure: Het Nederlands courant in Curaçao en zijne gevaren voor de welvaart van dit Gebiedsdeel", de vraagstukken van ons monetair beleid in de openbare belangstelling heeft geplaatst.

Onze Kamer die met zeer veel belangstelling van deze brochure had kennisgenomen, heeft toen aanleiding gevonden den heer Gorsira uit te nodigen in een door haar te houden bijeenkomst — waarbij ook een 15-tal vooraanstaande personen uit onze gemeenschap zouden worden geïnviteerd — zijn brochure nader toe te lichten, resp. er over van gedachten te wisselen.

Aldus werd in dato 4 Augustus jl. deze bijeenkomst gehouden, waarbij de heer Gorsira zijn u allen ook bekende „Toelichting" heeft gegeven, welke toelichting samen met de door mij genoemde brochure, enige tijd geleden in druk is verschenen.

Op deze bijeenkomst werd algemeen de vrees geuit, dat de Regering na de bevrijding van Nederland tot devaluatie van de Nederlandse gulden zal moeten besluiten en dat het dus gewenst is, dat tijdig de vraag onder de ogen worde gezien, hoe de Curaçaose gulden veilig zal kunnen worden gesteld. Door velen werd bezorgdheid geuit omtrent het toenemende pondenbezit van de Curaçaose Bank.

De vergadering was daarom van oordeel, dat een studie-commissie van ingezetenen over deze vraagstukken haar licht zal moeten doen schijnen. Men was echter ook van oordeel, dat een zodanige commissie alleen dan die taak naar behoren kon volbrengen, wanneer het Bestuur van Curaçao het denkbeeld zou kunnen goedkeuren en toejuichen en der Commissie alsdan de bevoegdheid zou verlenen om voor inlichtingen omtrent onze deviezenpositie, onze im- en export enz., zich te wenden tot die Gouvernementsinstellingen/ambtenaren, die zij mocht oordelen daarover te moeten horen. De vergadering is toen ook nog een stap verder gegaan en heeft de wens uitgesproken, der Commissie medezeggenschap in de deviezenpolitiek te geven.

Een tweede punt, die bij de discussies naar voren was gebracht, doch dat slechts indirect verband hield met de monetaire quaestie, was de vraag, of het niet wel mogelijk zou zijn, dat het Bestuur in den vervolge, alvorens voorzieningen te treffen welke diep in het economisch leven van Curaçao ingrijpen, lichamen en personen hoort en raadpleegt, die grote belangen in Curaçao hebben/vertegenwoordigen.

Vorengenoemde wensen van de vergadering werden toen in schrijven d.d. 12 Augustus 1941 aan Zijne Excellentie den Gouverneur ter kennis gebracht, waarop Z. E. in dato 19 September 1941 antwoordde, dat de monetaire quaestie ook de volle aandacht van het Bestuur heeft en dat het Bestuur gaarne met de resultaten dezer Commissie in kennis wil worden gesteld. Zodra de Commissie definitief zal worden ingesteld, zal het Bestuur de hoofdambtenaren en hoofden van dienst uitnodigen aan deze Commissie die voorlichtingen te geven, welke zij voor hare werkzaamheden behoeft. Edoch, aan de wens der Kamer om aan evenbedoelde Commissie medezeggenschap te verlenen in de deviezencontrôle kon het Bestuur voorshands niet tegemoet komen. Wel zou het Bestuur gaarne rekening houden met het verzoek om t.a.v. voorzieningen welke diep in het economisch leven van Curaçao ingrijpen, lichamen en personen te horen en te raadplegen die grote belangen in dit gebiedsdeel hebben/vertegenwoordigen.

Dit antwoord van het Bestuur was u allen echter onbevredigend, zodat de Kamer besloot het betreffende schrijven en het daarop ontvangen antwoord in een te houden bijeenkomst met dezelfde eerstgenoemde genodigden te bespreken.

Intussen was de monetaire quaestie ook in de Staten ter sprake gebracht en wel in de Algemene Beschouwingen omtrent de eerste Suppletoire Begroting 1941. De Kamer, die met zeer veel belangstelling deze beraadslagingen volgde, besloot daarop evenbedoelde bijeenkomst uit te stellen totdat zij volledig op de hoogte was van het standpunt door het Bestuur en de Staten terzake ingenomen. Alle gehouden redevoeringen betreffende dit onderwerp heeft zij gestencild en aan haar leden en de uitgenodigde personen toegezonden.

Heb ik tot dusverre u een kort overzicht gegeven welke stappen de Kamer in zake de monetaire quaestie genomen heeft, nu wil ik u de vraag stellen wat uw opinie is omtrent het door het Bestuur inzake het monetair beleid genomen en verdedigd standpunt.

In wens echter eerst alvorens de meningen van u allen te horen eerst mijn zienswijze uiteen te zetten.

Mijn bezorgdheid omtrent de toekomstige koopkracht van de Curaçaose gulden is door het Bestuur in het geheel niet weggenomen. Bij monde van den heer Mr. H. I. Franke heeft het Bestuur op de zeer duidelijk gestelde vragen van de sprekers in het statencollege geantwoord, dat bezorgdheid over de toekomstige koopkracht van de Curaçaose gulden ongefundeerd is. De aangevoerde argumenten, die het bestuur heeft gebruikt, hebben mij evenals de Staten helemaal niet kunnen overtuigen. Ik juich het daarom ten zeerste toe dat de Staten besloten hebben om met gebruikmaking van artikel 105 van de Curaçaose Staatsregeling een telegram te zenden aan H.M. de Koningin, waarin zij aandringen op het nemen van maatregelen voor het veiligstellen van onze gulden. Ik stel u daarom hierbij voor, zo u mijn mening in dezen deelt, een telegram te zenden aan H.M. de Koningin, waarin de Kamer te kennen zal geven, dat zij het verzoek der Staten namens handel en nijverheid van het eiland Curaçao volledig ondersteunt.

Ten gerieve der lezers volgt hieronder art. 9 der Curaçaose Staatsregeling, waarnaar in het telegram wordt gerefereerd:

1) Ieder heeft het recht verzoekschriften in te dienen bij de bevoegde macht zowel in Nederland als op Curaçao. 2) Verzoekschriften moeten persoonlijk en mogen niet uit naam van meer worden ondertekend, tenzij dit geschiede door of vanwege lichamen, wettig samengesteld of erkend, en in dit laatste geval niet anders dan over onderwerpen tot hunne bepaalde werkking behorende. 3) Echter mogen personen, die niet schrijven kunnen, verzoekschriften indienen door tussenkomst van zodanige ambtenaren, als hiertoe bij landsverordening zijn bevoegd verklaard.

litiek en Oorlog.

AAL TER POORTEN D TOT LEGERCOMNT VAN HET OOST- ISCHE LEGER.

landse Regering in bal- noemde Luitenant Gene- Poorten tot legercomman- het leger van Nederlands n Hoofd van het Depar- Oorlog in de palats van eneraal G. J. Berenschot, liegtuigongeluk op 13 Oc- leven kwam (Londen, (AP)

LUCHTLIJN TUSSEN LAU EN TIMOR.

formatieraad maakte het ac- end met Portugal van 13 Oc- het vestigen van een lucht- n Palau en Timor door de chtvaart Maatschappij. De overeenkomst zegt, dat het ldig is voor 5 jaar, terwijl van ongeldig verklaring 6 evoren kennis moet worden e Portugezen hebben verlof lijn over dezelfde route in met gebruik van de Japanse (Tokio, (AP) 24.10).

STAND IN FRANKRIJK.

-Regering van Maarschalk kte zonder bevestiging of bekend, dat een gerucht et, volgens welk de Maar- zelf wenst op te geven als de Duitse massa-executies ailles tegen te gaan, waar- derd Fransen sedert Woens- Nantes en Bordeaux het leven Verschillende uren tevoren egering nog enkele dagen van eer gewonnen voor honderd s; 50 in elke stad, hangende elijkheid van de gevangenne- f overgave van de feitelijke aars der twee Duitse officie- Werden reeds doodgeschoten es op Woensdag en 50 heden rdeaux. In Bordeaux werd heden cht gegeven om 10 millioen francs positeren in de publieke fondsen d voor de Duitsers voor ingeval ordenaars van Bordeaux zouden gevonden of andere Duitsers worden lastig gevallen. Zowel ux als Nantes stonden onder eng nachtverbod. In Parijs ar- den de Duitsers 10 personen, der 2 vrouwen, op beschuldi- t zij communistische kopstuk- , verantwoordelijk voor het den van propaganda.

eld wordt, dat nog een andere an gisteren gedood werd in de en van Bordeaux, omdat hij in t was van wapenen en explosie- Dit bracht het totale aantal , dat geëxecuteerd is door het bezettingsleger op 185. Nog zelaars zijn begrepen in het uitstel van heden. Zij zullen , tenzij de moordenaars te Nan- Bordeaux tegen het midden van ende week worden gearresteerd onkelijk was men van plan nog elaars te Nantes te doden, tenzij oordenaars aldaar vóór midder- van gisteren werden gearre- en nog 50 te Bordeaux te execu- tenzij de moordenaars aldaar aangehouden vóór Zondag te nacht. Thans is de grens gesteld andag te middernacht in Nantes oensdag te middernacht in Bor- (Vichy, (AP) 24.10).

G 3 FRANSEN TER DOOD GEBRACHT.

itse autorteiten te Parijs maak- end, dat nog 3 Fransen zijn ter gebracht voor het onwettig in ebben van wapenen en ammu- (Vichy, (AP) 24.10).

OREN GEËXECUTEERD.

oren werden geëxecuteerd door urpeloton nadat zij op 5 Octo- or de Duitse Krijgsraad waren rdeeld op beschuldiging van age. Zij werden geïdentificeerd arsten Wang en Ivar Dueland. (AP) 24.10).

ORSE NAZIE-PERS VALT ZWEDEN AAN.

Duitse radio zeide, dat de ver- ardiging toeneemt onder de No- ver hetgeen een onvriendelijke g genoemd wordt van het na- Zweden. Volgens de radio zou oors nieuwsblad hebben gezegd: Zweedse pers gaat voort beledi- n op te hopen tegen Noorwegen, n nieuw leven opbouwt na de en gaat voort die kliek van No- steunen, welke Noorwegen in de liet. Geen democratische phrasen n het feit verbloemen, dat het kend toelaten daarvan door de dse Regering in deze een grote ging is. Het blad besloot met te „Zweden is een broeinest van nisme." (New York, (AP)

ader trouwt weer.

IN KUIBYSJEV.

Het diplomatieke corps is hier gevestigd met vele Sovjet-autoriteiten. De Noordamerikaanse, Britse, Japanse, Chinese, Turkse, Iranese, Afghaanse en Poolse Ambassades en de Bulgaarse, Zweedse Noorse, Tsjechische, Joegoslavische en Griekse Legaties zijn gevestigd. De buitenlandse correspondenten kwamen samen met de diplomaten van Moskou.

Onder hen, die hier aankwamen, bevinden zich Molotoff, Lozovsky en Visjinsky. De overplaatsing werd uitgevoerd met militaire nauwkeurigheid. Lozovsky zeide tot de buitenlandse correspondenten, dat het vertrek uit Moskou was gedaan teneinde een betere defensie te organiseren.

De aankomst in Kuibysjev wil zeggen, dat de Sovjet-Regering en het volk tot het einde zullen vechten. De diplomaten zeiden, dat, reizende over centraal - Rusland, zij het bewijs zagen, dat hoewel zij Moskou verlaten hebben, Rusland van plan is de oorlog voort te zetten. Militaire treinen bewogen zich voort naar het Westen met tussenpozen, terwijl platte wagens de gedemonteerde fabrieken en vluchtelingen naar het Oosten vervoerden. Een trein werd gezien met gaten van machinegeweerkogels, terwijl het dak en de vensters door bommen waren stukgeslagen, doch verder waren er geen tekenen van activiteit der Luftwaffe.

Volgens verklaringen van Lozovsky voor de pers bleven Premier Joseph Stalin en de Russische Defensieraad op hun post in de hoofdstad voor het leiden van de strijd om Ruslands leven.

Lozovsky zeide: „De Sovjet-Regering en het volk zijn zich volkomen bewust van de ernst van de toestand, doch de Regering en het volk twijfelen niet aan het uiteindelijke resultaat van de oorlog. Hitler beloofde de oorlog te beëindigen vóór de winter en dan zijn enorme strijdkrachten te werpen tegen Engeland. Hij faalde in beide." Lozovsky zeide verder, dat Budenny en Vorosjilov reeds bezig waren met de organisatie van strijdkrachten. Hieraan voegde hij toe: „Binnen zeer korte tijd zullen ontzaggelijke aantallen worden toegevoegd aan de getrainde mannen, die de strijd voortzetten." (Kuibysjev, (AP) 24.10).

FINSE EN ROEMEENSE VERSTERKINGEN AAN HET CENTRALE FRONT.

„Pravda" berichtte, dat de toestand aan het Zuidelijk front onrustbarend blijft in alle sectoren en beschreef de hevige gevechten op de toegangswegen naar Rostov.

Ernstige gevechten werden voortgezet op de toegangswegen naar Moskou waar de Duitsers, naar vermeld, versterkt zijn door Finse en Roemeense troepen. Een biezonder hevige slag, waaraan dozijnen tanks deelnamen, ontwikkelde zich in de richting van Mozhaisk, waar de Russische tanks weerstand boden aan Hitlers gepantserde vuist met een muur van staal en vuur. Het blad deelde mede, dat de Duitsers erin slaagden in een sector door te breken na gevechten, die de gehele dag duurden. De Russen voerden echter een tegenaanval uit en verdreven de Duitsers, waardoor de doorbraak werd geliquideerd.

Een Duitse doorbraak werd gemeld bij een punt in de richting van Rostov, doch slechts nadat de Duitsers de meest zware verliezen hadden geleden. De indringers zouden in alle andere sectoren zijn tegengehouden, die leiden naar de sleutelstad aan de Don. „Pravda" verklaarde, dat heftige gevechten zich ontwikkelden, vooral in de buurt van het industriële Donetzbekken bij Stalin en Makeyevka, waar de steeds toenemende Duitse versterkingen steeds toenemende tegenstand ondervinden. Vele plaatsen veranderen vele malen van eigenaar en beide zijden lijden enorme verliezen (Kuibysjev, (AP) 24.10).

AAN HET RUSSISCHE FRONT.

Rusland gaf een nieuwe deuk toe in zijn gereorganiseerde defensies van het Donetzbekken, terwijl werd bekendgemaakt, dat nieuwe aanvallen op Moskou werden afgeslagen met zware verliezen voor den vijand. De speerpunten van Hitlers Zuidelijke legers kwamen aan in de buurt van Makeevka, een stad met kolenmijnen op 10 mijl ten Oosten van het industriecentrum Stalin.

De uitzending in de vroege morgen van het Sovjet-Informatiebureau te Moskou zeide, dat in gisteren nabij Makeevka gevochten werd tussen de indringers en het Zuidelijke Rode leger van Maarschalk Semeon Timosjenko. Naar vermeld laaiden ook gevechten op in de richting van Taganrog, de door de Duitsers veroverde haven aan de Zee van Azov op 80 mijl ten Zuid-Oosten van Makeevka, waar Russische divisies pogen de aanval van de Duitsers, Roemenen, Italianen en Hongaren in de richting van Rostov, en de Caucasus tegen te houden.

De nadruk op deze uitgebreide gevechten in het meest Zuidelijke punt van de lange slaglinie gaf te kennen, dat de winter de overhand neemt in het reusachtige conflict in het Noorden. Berichten, die Londen bereiken, delen mede hoe de Duitsers nog steeds versterkingen aanvoeren in de centrale sector en dat toenemende gevechten konden worden verwacht in het offensief op Moskou, dat tijdelijk is vastgelopen. Een waarnemer zeide, dat de Duitsers waarschijnlijk wachten op vriesweer, waardoor de modder zou verharden, waarin de mannen, tanks, trucks en kanonnen zich wentelen. De gevechten in de centrale zone werden gisteren gekenmerkt door het terugslaan van „felle aanvallen der Duitse fascistische troepen op onze posities in de richtingen van Mozhaisk en Maloyaroslavetz." De radio van Moskou zeide, dat 20 aanvallende vliegtuigen nabij de hoofdstad werden neergeschoten, doch gaf toe, dat enkele ongevallen werden veroorzaakt en enkele gebouwen werden beschadigd door een klein aantal bommen, dat werd geworpen (Londen, (AP) 25.10).

CHARKOV DOOR DE DUITSERS GENOMEN.

Een speciale bekendmaking van het hoofdkwartier van den Führer zeide dat Charkov genomen werd op 24 October. De stad is een van de meest belangrijke centra van wapenproductie en industrie der Sovjet-Unie (Berlijn, (AP) 25.10).

EEN AANVULLEND RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Een aanvullend Russisch communiqué luidt als volgt: „In de laatste drie dagen vernietigden de piloten van een onzer afdelingen bijna 1500 Duitse soldaten, 25 tanks, meer dan 100 trucks met ammunitie en 3 olieopslagplaatsen. Bij luchtgevechten met vijandelijke vliegtuigen, die poogden te beletten, dat onze piloten Duitse motorcolonnes zouden bombarderen, werden 4 Messerschmitts omlaag gebracht. In de afgelopen week vernielde een groep bommenwerpers en aanvalsvliegtuigen van de X formatie, die opereert in de buurt van Orel, 48 Duitse tanks, 225 trucks met ammunitie en verscheidene materialen, 18 pantserwagens, 12 kanonnen en vele olietankwagens. Tevens vernietigden zij meer dan 2 bataljons vijandelijke infanterie.

Guerilladetachementen, die opereren in de door de Duitsers veroverde districten van het Leningradgebied, desorganiseren de Duitse achterhoede. Binnen een afstand van 20 kilometer van een grote stad, die door de Duitsers werd genomen, vernielde een guerilladetachement onder commando van L. telefoondraden over een afstand van meer dan 4 kilometer en veroorzaakte het verongelukken van een gepantserde trein. Hetzelfde detachement voerde een succesvolle aanval uit op een grote vijandelijke trein van paardenwagens. Verkenners rapporteerden aan den commandant, dat de Duitsers langs een verkeersweg naar het front een grote hoeveelheid ammunitie transporteerden. De guerilla's legden zich in hinderlaag en zetten met olieflessen en handgranaten 2 pantserwagens in brand, die de wagentrein escorteerden. De guerilla's bestreden de Duitsers gedurende 2 uur. Nadat zij 40 naziesoldaten hadden gedood en een grote hoeveelheid militair materiaal hadden veroverd, verdwenen zij in de bossen. Een detachement onder leiding van F., dat in de buurt opereert, voerde gedurende 10 dagen in October 4 aanvallen uit op vijandelijke wapentreinen en vernielde 51 wagens" (Moskou, (AP) 25.10).

DUIZENDEN GEWONDEN KOMEN DAGELIJKS VAN HET FRONT.

Iemand, die uit Warszawa arriveerde te Istanbul, zeide, dat meer dan 15.000 Duitse gewonden dagelijks te Warszawa arriveren van de centrale en Noordelijke Russische fronten. Hij zeide, dat velen in Warszawa blijven waar een gehele straat van 20 tot 30 flatgebouwen is veranderd in een groot hospitaal. Naar vermeld, zijn er niet langer medicijnen beschikbaar voor de burgers. Intussen stroomt een voortdurende vloed van Duitse troepen naar en van de Russische fronten door Warszawa.

Onafhankelijke berichten uit Tsjechoslowaakse bron zeggen, dat burgers werden geëvacueerd uit elk hospitaal in de drie Slowaakse steden Ruzomberok, Zilina en Persoff om plaats te maken voor de Duitse gewonden, die uit Rusland binnen stromen. Dezelfde bron zeide, dat onlangs botsingen voorkwamen in de Vah-vallei in Slowakije tussen Duitse troepen en Slowaakse strijdkrachten, die zich teruggtrokken uit de Russische oorlog. Toen de Slowaakse troepen zich terugtrokken, legden de Duitsers dit uit als tengevolge van hun laag moreel, doch onofficiële berichten zeiden, dat grote aantallen deserteerden naar de Sovjets (Istanbul, (AP) 24.10).

MEER DAN 1000 CHINEZEN IN CANTON GEARRESTEERD.

Het Chinese centrale nieuwsagentschap deelde mede, dat de Japanners meer dan duizend Chinezen, meestal jonge mannen, gedurende de laatste 2 weken in Canton hebben gearresteerd in een poging om de groeiende weerstand tegen te gaan. (Hongkong, (AP) 24.10).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Londen meldt, dat de Raf objectieven bombardeerde in het Rijnland en in het Westen van Duitsland. Verder werden de dokken te Brest aangevallen alsmede de scheepvaart nabij de Noorse kust.

Officieel meldt Vichy, dat 8 Franse matrozen werden gedood en 3 gewond als resultaat van een Rafaanval op een Franse boot in de Tunische wateren.

Een Duits communiqué zegt, dat de Duitsers het verkeerscentrum Belgorod hebben bezet op 75 kilometer ten Noordoosten van Charkov.

De Duitse berichten van het centrale front voor Moskou waren vaag. De Duitsers gaven echter hevige Russische weerstand toe, terwijl de Russische luchtmacht de Duitsers uitdaagt in de lucht. Dit werd aangeduid in een bericht, waarin gesproken wordt van de „succesvolle defensie" tegen luchtaanvallen.

Volgens inlichtingen te Londen hadden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het Russische front. Men meent, dat het weer enigszins de Duitse opmars verhindert. Russische berichten zeggen, dat de Duitsers zich storten in de kleine dorpjes rond Mozhaisk, doch er niet in kunnen slagen om de verkeersweg, welke door Mozhaisk leidt, te bemachtigen. De Russische berichten zeggen, dat de sneeuw zich ophoopt onder de scherpe winterwinden. Russische militaire berichten zeggen, dat machtige Duitse aanvallen in de richting van Rostov en de Krim werden teruggeslagen door Rode tegenaanvallen. Bij de Krim hadden de Duitsers eerst enige voortgang gemaakt en een wig gedreven in de Russische posities. Binnen korte tijd vond de vijand zich echter in een val met een regen van vuur op zich gericht van drie zijden. Het waren niet veel Duitsers, die konden ontsnappen. Duitse pogingen om de rivier Oka bij Kaluga over te steken, mislukten.

Een bericht van „Exchange Telegraph" zegt, dat volgens de radio van Vichy de Duitsers zich thans op minder dan 20 mijl bevinden van Moskou.

Het Pétain-cabinet stemde voor ernstige tegenmaatregelen tegen de aanvallen op Duitse soldaten. Ook maakte de Regering bekend een verzoek te hebben gericht aan de Duitsers om een einde te maken aan de represailles tegen onschuldige gijzelaars.

De verklaring van Frank Knox, dat een botsing tussen de Verenigde Staten en Japan onvermijdelijk is, terwijl Japan afstapt van de plannen voor expansie, wordt door de Japanse pers gekarakteriseerd als Noordamerikaanse bluf. Het nieuwsblad „Hochi" zeide in een hoofdartikel: „Wij zullen Japans politiek voortzetten zonder acht te slaan op het gebluf van de Noordamerikanen."

Secretaris Anthony Eden zeide te Manchester in een speech, dat hij goede hoop heeft, dat Groot-Brittannië de geographische moeilijkheden zal overkomen voor het ten uitvoer brengen van de belofte aan Rusland om een ontzaggelijke hoeveelheid tanks te leveren. Hij bevestigde opnieuw, dat er nooit vrede of onderhandelingen zullen zijn „tussen ons en Hitler." Eden verklaarde: „De Russische zaak is onze zaak. Hun slag is onze slag."

Eden zeide, dat hij uitzag naar de samenwerking met de Verenigde Staten na de oorlog. Hij zeide: „Wij moeten erkennen, dat in de laatste 20 jaar wij een aantal verkeerde wendingen hebben gemaakt in de economie en de politiek." Eden zeide, dat men deze fouten zou overwegen en herzien, teneinde de toekomstige politiek goed te vormen. Hij verklaarde, dat de Brtse positie in het Midden-Oosten ontzaggelijk is versterkt.

Tenslotte zeide hij, dat hij zijn toehoorders niet kon inlichten, wanneer Groot-Brittannië zal toeslaan of zelfs of men zal toeslaan.

Zij zijn gewoon te sterven.

Ray Brock is de bekende correspondent van de „New York Times", die thans bijna elke dag genoemd wordt in verband met de opstanden in Joegoslavië. Het volgende over de Tsjetniks telegrafeerde hij onlangs uit Ankara. Veel van zijn artikelen zijn verwerkt in een boek **Free Yugoslavia Calling**, door **Dr. Svetislav Sveta Petrovitch** (Greystone Press, New York, $ 3), een kapitein van het Joegoslavische leger. Hij was reeds actief in Wereldoorlog I, studeerde daarna politiek en ging in de journalistiek. Aan verschillende Joegoslavische couranten was hij verbonden. Toen de Nazies Joegoslavië gingen penetreren, hield Petrovitsj radio-lezingen van Parijs uit. Na de val van Parijs kwam hij naar Amerika, waar hij aangezocht werd door radiostations en door Time. Deze man heeft thans het zoëven genoemde boek uitgegeven, dat veel omvattender is dan de titel doet denken. In vijf afdelingen behandelt de schrijver Frankrijk, Tsjechoslowakije, Polen, Joegoslavië, de Vrede.

Een aparte aanbeveling voor dit boek, waarvan elke bladzijde een openbaring is omtrent de politieke situatie achter de schermen van vrijwel alle Europese landen, geschreven door iemand, die zich ontpopt als zulk een all-round journalist als er slechts weinigen zijn, is zeker ter plaatse. Wat Simone in „J'accuse" van Frankrijk liet zien, toont Petrovitsj van heel Europa. **Het legt Europa's politieke verdorvenheid bloot.**

Deze Oosteuropeaan is een groot bewonderaar van Frankrijk. Hij begint met de moord te Marseilles in 1934, behandelt de ondergrondse bewegingen van Laval c.s., de Tsjechoslowaakse quaesties, Benes, de Naziemethoden tegen Polen en tenslotte de gebeurtenissen in Joegoslavië. In verband met de herhaalde opstootjes — die meer het karakter van een gevaarlijke krijg hebben — volgt hier een en ander over de Tsjetniks, waarover in dit blad reeds vaker sprake was.

Vóór het meedogenloze bombardement van Beograd op 6 April door de Duitse Luftwaffe werd door dezelfde groep bommen, die het apartement van den correspondent van de N.Y. Times beschadigde, het grote marmeren beeld getroffen van Vojvod Vuuk Popovitsj, Serbië's Tsjetnik-Commandant in de campagne van Thessaloniki gedurende Wereldoorlog I.

Haast tegelijk zwermden de Tsjetniks van de nieuwe generatie uit bergen en dorpen naar Beograd om denzelfden ouden aanvaller, Duitsland, te bestrijden. Deze Tsjetniks of Komitadjis, zoals zij ook genoemd worden, vormen de kern van de Serbische patriotten. Zowel mannen als vrouwen, jong en oud, maken deel uit van deze organisatie, waarvan de leden gezworen hebben te vechten voor hun land, niet „tot den laatsten Serb", maar „tot den laatsten Duitser, den laatsten Italiaan".

Sommigen hebben de wapenen tot viermaal toe opgenomen voor hun vaderland. Een van de vrouwen, die in April gehoor gaf aan de oproep van de Tsjetniks, was 50 jaar oud. Zij werd 9 maal gewond in de Balkan- en Wereldoorlogen en droeg 10 of 12 medailles, alsmede 2 messen in haar riem.

Messen, geweren, bommen, deze of zwaardere wapenen worden gebruikt bij de onophoudelijke guerilla-gevechten. Bovengenoemde correspondent, die kennis maakte met de oudere veteranen van de Tsjetniks vóór de invasie, zag hen later in de heuvels van Serbië, Bosnië, Montenegro en Herzegovina evenals langs de Dalmatische kust tonnen van ammunitie en lichte wapenen, granaten en zelfs veldkanonnen vervoeren bij hun terugtocht in de bergen.

Met het materiaal, dat zij sedertdien hebben veroverd van Italianen en Duitsers, wordt geschat, dat de groeiende Tsjetnik-legers thans bestaan uit meer dan 150.000 mannen en vrouwen, voorzien van voldoende ammunitie voor een langdurige oorlog.

Berichten, welke worden uitgezonden door kortegolfzenders, die in Joegoslavië verborgen zijn, hebben gemeld, dat de Duitse en Italiaanse beschietingen en bombardementen van de Serbische en Bosnische dorpen Uzice, Krupanj, Loznica en anderen alle tezamen geen effect hebben gehad.

De sterkten van de Tsjetniks bevinden zich in de ruwe bergen, doch de strijders zwerven overal binnen de vijandelijke linies. Zij schieten, saboteren, vernielen, blazen opslagplaatsen op of doen treinen ontsporen en lokken zelfs gehele compagnieën van de ongelukkige Italiaanse en Duitse bezettingslegers in hinderlagen.

Authentieke berichten uit bronnen van het Italiaanse en Duitse leger zeggen, dat **de soldaten van de as het Russisch front verkiezen boven de gevechten in Joegoslavië**, waar gevestigde fronten niets betekenen en waar het leven van niemand, zelfs niet indien men zich in het hoofdkwartier van de staf bevindt, veilig is.

De oorlog wordt tevens gevoerd tegen de Bulgaren in het Serbische Macedonië, tegen de pro-as Croatische Ustasji en de Hongaren, die Joegoslavië invadeerden en de rijke plattelanden van de Batsjka en Banat bezet hebben.

Enkele beroemde Tsjetniks in het buitenland zijn Milan Gavrilovitsj, Joegoslavisch Ambassadeur bij de Sovjet-Regering; Ilija Sjumenkovitsj, Joegoslavisch Ambassadeur bij Turkije en Kolonel Bojin Simitsj.

Simitsj en Gavrilovitsj waren het, die het Sovjet-Joegoslavisch Pact tot stand brachten, toen Rusland nog steeds een „geallieerde" van Duitsland was.

Simitsj, een goede kennis van Gavrilo Princip, die Aartshertog Ferdinand van Oostenrijk in 1914 doodde, zeide hierover tegen den correspondent: „Ik geloof nog steeds, dat het een goed idee was."

Toch kan men deze Tsjetniks moeilijk bestempelen als „bloeddorstig" volgens hen, die hen het beste kennen. Hoewel brute, meedogenloze strijders, hebben zij hun leven toegewijd aan het herstel en het behoud van een vrij Serbië en een vrij Joegoslavië, indien de Croaten, Slovenen, Dalmaten en andere volken tot het Koninkrijk terug willen keren.

Koning Peter I was de „bevrijder", zeggen zij. Zijn zoon Alexander noemden zij den „vereniger" en den huidigen Koning Peter II den „hersteller".

Terwijl de Tsjetniks schilderachtig en roekeloos zijn in de strijd, behoren zij in vredestijd tot de meest vooraanstaande Regeringsleiders en raadgevers met een sterk gevoel voor politiek en diplomatie. Het waren de oudere Tsjetniks, die de revolutie begonnen. De „Vojvoda" (leiders) van de Tsjetniks zijn dikwijls schoolmeesters of priesters. De Serbische Patriarch Gavrilo was een Tsjetnik. Hij predikte de revolutie tegen de pro-as regering van Cvetkovitsj en hielp mede, dat de coup d'état van de luchtmacht slaagde, waardoor Prins Paul en Cvetkovitsj werden verstoten en Koning Peter op 27 Maart jl. op de troon geplaatst werd.

Het was in de met sterren bezaaide nacht na de coup, waarbij Peter van de dynastie der strijdende Karageorgevitsjen op de troon geplaatst werd en het Reich werd uitgedaagd, dat alle Serben wisten wat komen zou. Het lied, dat zij zongen in de nacht, toen duizenden juichten, was „Spremite, Se Spremite Tsjetnice" (Weest paraat, weest paraat, Tsjetniks).

Op 28 Maart gaf een jonge officier toe, dat de oorlog onvermijdelijk was en de Serben waarschijnlijk zouden worden verslagen. „Maar", voegde hij daaraan toe, „ik zou gaarne morgen willen sterven, omdat ik gisteren geleefd heb."

Als een eerbewijs aan den Serbischen Tsjetnik-strijder, schreef de Croatische dichter Mazhurincitsj:...... Zij zijn gewoon **te sterven.**"

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: 25 en 26 Oct.

Telegram Afdeling: 25.10.: Hr. Pons, tel. 675 Amalia van Solmslaan 13; 26.10.: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Karsch, tel. 398, Hotel C.P.I.M.

Curaçao.

MORGEN.

Morgen wordt het Feest van Christus-Koning gevierd, waarbij herdacht wordt, hoe Christus opperste Souverein is over al het geschapene. Voor de verschillende bizondere kerkdiensten en plechtigheden zij verwezen naar de gisteren gepubliceerde kerklijst.

APOSTOLISCH VICARIUS NAAR BONAIRE.

Maandag as. zal Z. H. E. de Apostolisch Vicarius van Curaçao, zich naar Bonaire begeven. Z. H. E. zal vergezeld worden door Pater Willibrordus Brada O. P.

NEDERLANDS LOF TE GROOT KWARTIER.

In de parochiekerk van O.L.V. van de Berg Carmel te Groot Kwartier zal morgen, op het feest van "Christus" Koning, een plechtig lof gehouden worden. Het Nederlands Mannenkoor zal zingen. De feestpreek in het Nederlands wordt gehouden door pater Paulus Grove O.P. Het Rozenhoedje wordt in het Nederlands gebeden.

„SLUIT DE GELEDEREN".

Donderdagavond hield mevrouw Berta Boon-Van der Starp een zeer interessante causerie in het Brion-theater onder auspiciën van de Vrouwenorganisatie Curaçao.

Na een korte inleiding door de presidente van de V.O.C. neemt Mevrouw Boon het woord. Mevr. Boon toont zich een zeer fijne spreekster, die de kunst verstaat haar toehoorders met haar verhaal te boeien. Ook blijkt zij een zeer geestige vrouw te zijn, vol van toepasselijke geestigheden.

Spreekster begint met te wijzen op de vrijheidszin van de Nederlanders en de verscheidenheid der politieke partijen. Zij haalde aan hoe weinig er toen in Nederland nodig was om een politieke partij het levenslicht te laten aanschouwen. Vond men 1 Nederlander, dan was die een handelsman, vertelde zij, waren er twee, dan betekende dat 2 politieke partijen, en trof men er drie aan, dan kon men rekenen op 3 politieke partijen. Zij verhaalde hoe het op zo'n vergadering van Anton Mussert zo al ging. Vol van Hitlerna-aperij en met de nodig tamtam.

De Regering en het Nederlandse volk vonden dit niet zo erg en lieten dat alles maar toe. Pas in 1936 gingen de ogen der heren een beetje open, door een redevoering, die Mussert hield, en waarin hij gewaagde van een totalitaire staat met de omverwerping van de regering met natuurlijk hem aan het hoofd. Van de hand van den Heer Boon verscheen er toen een brochure tegen het dreigende gevaar, welke in Nederland algemeen bijval vond.

Dat was dan ook een der redenen, dat de heer en mevrouw Boon uit Nederland hebben moeten vluchten. De naam Boon stond als een der eersten op de lijst, die na de nazie-overheersing moesten worden doodgeschoten.

Spreekster verhaalt nog van de uniformen-smokkelarij, de zg. toeristen, die het land binnenkwamen, dienstmeisjes en het toenemend aantal Duitse ambtenaren, die in de diverse consulaten werden te werk gesteld.

Mevrouw Boon wijst voorts op de wreedheid van de Duitse tactieken. De afschuwelijke en onmenselijke vervolging der Joodse kinderen. Zelf heeft spreekster deze wreedheden meegemaakt.

Zelfs bij het uitbreken van de oorlog tegen Nederland hadden de Nederlanders geen flauw begrip van de ernst van de toestand. Zij realiseerden zich niet, dat er oorlog was. Spreekster uit haar bewondering voor de Nederlandse soldaten, die moedig en met zelfverloochening hebben weerstand geboden aan den vijand, in de ongelijke strijd vol verraad en intrigue.

Mevrouw Boon besluit met een opsporing tot de dames van Curaçao om zich te verenigen in de hulp aan de oorlogvoering. Zij wijst op de brei-lust van de Engelse vrouwen; op Prinses Juliana, die zelf truien breit voor de soldaten en zet het krachtige karakter van onze Koningin in een scherp licht.

Dan wordt de avond besloten met een dankwoord van de presidente van de V.O.C. aan Mevrouw Boon voor haar interessante en prettige lezing.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 25 October 18 uur af tot 26 October 20 uur door den gouvernements-geneeskundige A. van der Sar, arts, Hoogstraat 50, telefoon no. 1786.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Voetbalwedstrijden.** Vanmiddag zullen twee bizondere wedstrijden worden gespeeld:

1) K.L.M.-Kantoorpersoneel vs. Maduro's Kantoorpersoneel; terrein Heintje Kool, 16.30 uur.

2) Britse officieren vs. Delftse Ingenieurs; terrein Suffisant, 16.30 uur.

Kath. Sport Centrale. Korfbal: Cito — Bito 0—0. **Voetbal:** programma Zo. 10.— Vitesse jr. — Ajax jr.; 15.— Mgr. Verriet tropee tournooi. Vitesse — ED.O.; 16.30 Ajax — Olympia.

Athletiek: Gisteren installeerde de heer Mr. Leon Weeber, voorzitter van de K. S. C., de athletiek-commissie: Deze commissie bestaat uit de volgende heren: Luitenant-Adjudant E. van de Laarschot, voorzitter P. Breusers, secretaris: R. Anasagasti, penningmeester: J. Giribaldi en R. Willems, commissarissen van materiaal.

Sport- en Athletiek demonstratie van verenigingen aangesloten bij de K.S.C. ter gelegenheid van de verjaardag van Z.H.E. den Apostolisch Vicarius, te vieren op Zondag 22 Nov. 1941. Inschrijving tot en met Maandag 10 Nov. 1941 bij den secretaris van de athletiek-commissie, **P. Breusers, Kortijnweg 52.** Voorlopig programma van 16 uur af: Hardlopen 100 meter, 200 m., 400 m., 800 m., 1500 m. Hoogspringen met aanloop, verspringen met aanloop, discuswerpen, speerwerpen, kogelstoten, 4 x 100 m. estafette.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Central.
Punda: Wilhelmina.

SPORT - RUBR[IEK]

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbo[nd]"

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	Jong Holland 1 — Jong Cu[raçao] (Oehlers)
Zondag 26 Oct. '41: B-Klasse	R.C.C. — Hercules 2 (Ercol)
Zondag 2 Nov. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Hercules (Visser)
Zondag 2 Nov. 1941: B-Klasse	R.C.C. — Volharding 2 (H. Rog)
Zondag 2 Nov. 1941: Juniores	Hercules — Jong Curaçao (Ercol)
Zondag 9 Nov. 1941: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Elfrink)
Zondag 9 Nov. 1941: B-Klasse	D.T.S. — Hercules 2 (H. Rog)
Zondag 16 Nov. 1941: A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 16 Nov. 1941: B-Klasse	Jong Holland 2 — Volhar[ding] (B. L. Dijk)
Zondag 16 Nov. 1941: Juniores	Jong Holland — Hercules (H. Rog)
Zondag 23 Nov. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Volhar[ding] (Ankoné)
Zondag 23 Nov. 1941; B-Klasse	Arsenal — Jong Curaçao 2 (Ercol)
Zondag 30 Nov. 1941: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Elfrink)
Zondag 30 Nov. 1941: B-Klasse	R.C.C. — Jong Holland 2 (Rosberg)

RIO CANARIO.

Zondag 2 Nov. 1941: A-Klasse	Transvaal 1 — Jong Curaçao (Corsica)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	S.B.U.T. 1 — Scherpenheuv[el] (Ankoné)
Zondag 2 Nov. 1941: C-Klasse	Scherpenheuvel 3 — S.U.B.T. (Willems)
Zondag 9 Nov. 1941: A-Klasse	K.S.L.I. 1 — Scherpenheuvel (Pengel)
Zondag 16 Nov. 1941: B-Klasse	Arsenal — S.U.B. T. 2 (Ercol)
Zondag 23 Nov. 1941; B-Klasse	D.T.S. — S.U.B.T. 2 (Rosberg)
Zondag 30 Nov. 1941: C-Klasse	Scherp.h. 3 — Jong Cur. 3 (H. Rog)

KAMP SUFFISANT.

Zondag 26 Oct. '41: B Klasse	K.S.L.I. 2 — D.T.S. (B. L. Dijk)
Zondag 2 Nov. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Arsenal (Pengel)
Zondag 23 Nov. 1941; B-Klasse	K.S.L.I. 2 — R.C.C.
Zondag 30 Nov. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Jong Curaçao 2

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BEST[UUR]

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No 10

40).

Men gunt hem de kleine truc altijd na sluitingstijd te ontdekken, dat hij geen sigaretten meer heeft. Hij heeft er nu meer dan één der beide anderen, waarover dan grappen gemaakt en gelachen wordt.

Buiten op de gang ontmoet Hansen de Française, die net thuis komt. Even staan ze beleefdheidshalve met elkaar te praten. Hansen stottert Frans en madame Beauchamp stottert Italiaans. Beiden zijn ze blij, als het gesprek afgelopen is.

In het pension heerst rust! Alle kamers nog verlicht, hier en daar stemmen, hier en daar voetstappen, hier en daar een zacht gezongen lied hoorbaar. Alleen kamer 10 is donker, een sinistere herinnering.

Het wordt later en de rust wordt groter. Het licht in de kamer van Anne Oldman gaat uit, uit de kamer van Dr. Bagnante schijnt alleen nog flauw het licht van een leeslamp. In de andere kamers is nog licht maar komt nauwelijks enig geruis. De gang is leeg. Van de witte zoldering brandt eenzaam en stil de electrische lamp.

Dan weerklinkt plotseling gedempte muziek. Het is een stil gezang uit één der kamers, het is niet het gewone geluid van joelende fuivers op straat, het is de languitgehaalde melodie, begeleid door het vreemde, obsedeerde rhythme van een rumba. Zachtjes, begeleid door het bijna onhoorbaar licht gekras van de gramofoonnaald, is de Rumba dei Nociolini hoorbaar.

Eén seconde lang blijft het stil in de gang, hoort men slechts de gesmoorde melodie van de fatale dans. Eén seconde blijft het stil, doodstil, is het alsof opeens het gehele pension verstard is, alsof al het leven uit de kamers met één slag weggevaagd is. Dan wordt de deur van Stella's kamer opengerukt en verschijnt doodsbleek, met grote ogen van ontzetting de Poolse Clawdia Woschki op de gang. Wild draait haar blik door de gang en blijft dan op de donkere deur van kamer 10 rusten. Schril gilt haar stem:

— Aiuto! Aiuto! Help! Help! Stella, Stella, er komt muziek uit de kamer van Ernesto Roth. Achter haar verschijnt nu Stella Simonul, bleek met gefronste wenkbrauwen.

— Stil toch, stel je niet aan, maar ook de Roemeense kan haar angst nauwelijks beheersen. Nu gaan vlug na elkaar ook de andere deuren open. Bagnante, Dago en Oldman verschijnen op de gang, de Amerikaanse dadelijk gereed tegen het één en ander te protesteren. Maar als ze de muziek hoort, blijft ook zij, ondanks de bekende nuchterheid van het Amerikaanse karakter als verstard staan. Bagnante is bleek, Dago kijkt dreigend.

Achter de donkere deur van kamer 10 gaat de muziek door.

— Verd... doe de deur open, trap ze in, zegt Dago hees.

Hansen verschijnt op het toneel. Nu pas, hoewel zijn kamer vlak naast kamer 10 ligt. De Nederlander is volkomen kalm en bekijkt zwijgend het gezelschap.

— Doe die deur open, schreeuwt Dago.

— Nee, nee, hou de deur in Godsnaam dicht, roept de Poolse.

— Wat betekent dat?, vraagt Hansen bête.

— De geest van Ernesto, de voorspelling van den heer Chieri, gilt Clawdia, die een hysterische aanval nabij is.

— Doe de deur open, beveelt Dago voor de zoveelste maal, denkt er dan plotseling aan, dat hij zelf de deur net zo goed openen kan als een ander en rukt aan het handvat. De deur is gesloten. Dat doet de nervositeit stijgen. Clawdia gilt aan één stuk door, eist, dat de deur gesloten zal blijven. Dago buldert, dat ze zich stil moet houden, omdat er met gillen niets gewonnen wordt. Hansen zegt, dat de sleutel van Paolo's kamer op de deur van kamer 10 past, Bagnante kijkt hierop den Nederlander opeens scherp aan. aan het einde van de gang weerklinkt de scherpe, woedende stem van Paolo, die vraagt wanneer het gezelschap hem zijn nachtrust gunnen zal. Dat alles begeleid door de Rumba Dei Nociolini, die welluidend, zachtjes en onverstoorbaar van achter de gesloten donkere deur van kamer 10 weerklinkt. Vanuit kamer 10, waarin nu twee weken geleden de Kroaat lag met een mes in zijn borst. Paolo komt door de oploop en de nervositeit.

— Muziek uit Ernesto's kamer? Onzin. Sprookjes. Maar hij hoort nog net de laatste maten van de dans. Ook Paolo verbleekt. Hij neemt zijn sleutel, tracht de deur van buiten te openen. Het mislukt. De Poolse gilt. Stella tracht haar vriendin te kalmeren. Dago vloekt.

— Laten we het door mijn kamer proberen, zegt Hansen. In hun zenuwachtigheid, schrik, ontzetting vergeten ze de meest eenvoudige oplossingen.

Hansen gaat zijn kamer binnen gevolgd door Paolo. Hansen opent de verbindingsdeur naar kamer 10, snelt naar binnen, opent eerst de deur naar de gang, die van binnen met de sleut[el] gesloten was, draait het li[cht aan] springt terug en blijft in de [verbin]dingsdeur staan.

Dago en Bagnante zijn het [eerst de] kamer binnen en blijven dan [met ont]zetting op de gezichten staan, op het bed [...]. De dames, bij wie de nieuwsg[ierigheid] het over haar angst gewon[nen heeft,] gillen alle drie tegelijk. Ze [...] de doktoren de kamer binne[n ...] willen nu alle drie tegelijk [de] gangdeur vluchten, botsen teg[en elkaar] op, schreeuwen. En in dit t[...] staat Hansen onbewegelijk in [de ver]bindingsdeur en kijkt scherp [...] oogleden naar het gezelschap [...] staat naast hem en staart op [...] waarin rustig een gedaante [...] gesloten ogen. Het heeft kort [...] nauwelijks enige seconden [...] breekt dan ook ogenblikkelijk [...] Dago plotseling zucht en zeg[t ...] zeldzaam smakeloze grap, [...] Chieri.

Wordt v[ervolgd]